

и вечер той обикаля селото от единия до другия край, бие тъпана и казва *мани* (кратки, напевни наричания). По този начин рано сутринта събужда вярващите за сутрешна молитва и закуска, а късно вечерта им съобщава, че е дошло време за вечеря. Според народното вярване, докато не мине давулджията, никой няма право да приема храна и вода.

На 27-та нощ от месец Рамазан турските цигани, подобно на останалите мюсюлмани, отбелязват *Кадир геджеси* (вечер на виденията). Тогава ромите раздават за душите на починалите пържени питки, сладко и домашна халва от запържено брашно, захар и вода. Съществува вярване, че на Кадир геджеси небето се отваря. Това чудо може да бъде видяно само от праведни и честни хора. За праведен човек се смята човек, който не краде, не псува, не кълне. Вярва се, че *който види туй нещю, каквото си пожелае, то става*. На ромите е известна приказката за богатия и алчен човек, който, като видял, че небето се отваря, вместо да каже *Дай ми, Господи, шиник злато*, казал: *Дай ми, Господи, шиник глава* и главата му на момента станала голяма като шиника.

Денят преди Рамазан байрам се нарича *арфе*. Има обичай в късния следобяд да се раздават пържени питки из махалата. Според традицията се раздават по две питки най-малко на седем къщи. Раздава ги момиче, облечено празнично, или най-младата булка в семейството. Според традицията, преди да почне пърженето на песметите, всяка жена хвърля в огъня лъжичка мазнина, за да запуши, *да стигне дима до Аллах, той да помирише и да разбере, че в туй село има мюсюлмани*.

На самия празник Рамазан байрам се става рано. Мъжете отиват на джамия, а жените готвят в къщи. За празника ромите колят и животни, въпреки че според традицията се приготвят предимно безмесни и сладки неща.

Съществува обичай на всеки байрам (празник) *кайнана* (свекървата) да дава *бохчалък* (подаръци) на *нишанлъ къз* (годеницата на своя син).

Рамазан байрам се празнува три дни, като и през трите се посрещат и изпращат гости. В късния следобед на селския мегдан излизат млади и стари, където децата и младежите играят различни игри, а възрастните ги гледат отстрани.

Джигараанджак (въртележка, върталуш)

За празника младежите правят джигараанджак на селския мегдан. На голяма бъчва слагат колело от биволска каруца. Върху главината на колелото слагат чатал, а върху него дълъг 4-5 м дебел дървен прът. От двете страни на пръта се хващат моми, ергени, или смесено мома и ерген, които